

گفت و گو با دکتر حسین امیر عبدالمهیان معاون وزیر خارجه

آمریکایی ها سیگنال هایی برای مذاکره در باره سوریه می دهند

دوستان ما در حماس در باره سوریه دچار خطای تحلیل شدند

هادی محمدی

مقدمه

بدون شک بعد از پرونده هسته ای، آن چه این روزها بیشترین نگاه ها را در سیاست خارجی جمهوری اسلامی به خود جلب کرده موضوع سوریه و بحران در این کشور و نیز تحولات بیداری اسلامی در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا است. دکتر حسین امیر عبدالمهیان با کوله باری از تجربه در زمینه دیپلماسی منطقه عربی - خاورمیانه که در مدت مسئولیت در سفارت کشورمان در بحرین، حضور در عراق و مدیر کلی خلیج فارس وزارت خارجه به دست آورده امروز سکان معاونت عربی و آفریقای این وزارت خانه را در دست دارد و عملاً سنگین ترین کار در حوزه سوریه و کشورهای متأثر از تحولات بیداری اسلامی را او و همکارانش در این بخش انجام می دهند. در آخرین روزهای سال به دفترش در ساختمان قدیمی وزارت خارجه رفتیم تا گفت و گویی صریح و چالشی با او داشته باشیم. مرد همیشه خوش روی وزارت خارجه که همواره در اوج کار و خستگی هم او را با لبخند دیده ام به سوالات شفاف و به قول خودش گزنده خراسان پاسخ داد.

مردمی بتوانند جریان حرکت هایی را که در خاورمیانه و شمال آفریقا ایجاد شد از مسیر اصلی و طبیعی خودش منحرف کنند. مسئله سوریه آن قدر پیچیده و از مهندسی در هم تنیده ای از سوی طرف های مقابل بر خوردار شده بود که بدون هیاوو بدون این که کار رسانه ای انجام شود باید کار محتوایی جدی در آن جا انجام می شد چرا که سوریه به لحاظ حضورش در محور مقاومت و به عنوان کشوری که ما به هیچ وجه دوست نداشته و نداریم که قطره خونی از یکی از طرفین درگیری در آن جاریخته شود و کشتار را از هر دو طرف قبول نمی کنیم برای ما اهمیت داشت؛ در عین حال طرف های مقابل سوریه را تبدیل کرده

بحرین، یمن و لیبی مشاهده می کنید که تقریباً مردم همه این کشورها در یک فاصله یک تا ۲ هفته ای به صورت دومینو شروع به اعتراضات گسترده کردند اما در سوریه حدود ۳ ماه بعد از شروع تحولات در منطقه شاهد اعتراضات بودیم. با این مقدمه اگر ما واکنش مناسبی به این معنا که مشابه سایر کشورهای منطقه نشان دادیم در مورد سوریه نداشتیم به دلیل این است که اولاً ماهیت تحولات تا حد زیادی متفاوت از آن چیزی است که در کشورهای اسلامی دیگر اتفاق افتاد، ثانیاً اتفاقاً برخی طرف های مقابل داشتند سوریه را طوری مهندسی می کردند که با مهندسی نوعی خیزش و به اصطلاح حرکت

انتقادی در جامعه نسبت به رفتار دیپلماسی و رسانه ای جمهوری اسلامی در قبال تحولات سوریه وجود دارد که چرا نسبت به سایر قیام های منطقه خاورمیانه با تأخیر وارد بحث سوریه شد و در حقیقت چه تفاوت هایی میان جریان های اعتراضی در منطقه دیده شد که چنین رفتار متفاوتی را نیز از ایران شاهد بودیم؟

در مورد سوالات یک چالشی با شما دارم و آن این که مسئله سوریه همزمان با تحولات دیگر خاورمیانه و شمال آفریقا نبود. اگر شما مقایسه ای داشته باشید با تحولات تونس، مصر،